

lig Slesvig. Ligeledes har Loldloven været under Behandling to Gange i Rigsraadet, men denne Representations Beskaffenhed var jo temmelig forskjellig fra Rigsdagens og navnlig fra Folkethingets. Jeg tror derfor, man med Sandhed kan sige, at det er første Gang, at Folkethinget, den virkelige Folkerepresentation her i Danmark, faar Leilighed til at udtale sin Mening over de her foreliggende Spørgsmaal. Det er desværre ikke under gunstige Bårer, at vi gaa til denne Forhandling, thi Loldudvalget har ikke været saa heldigt at opnaa Overenskomst med den meget agtede Finantsminister om de Grundsetninger, der skulle lægges til Grund for de enkelte Forslag, og som følge deraf heller ikke om selve de forskjellige Endringsforslag, som Loldudvalget eller dets Flertal har fundet sig foranlediget til at stille. De Grundsetninger, fra hvilke Regeringsforslaget gaar ud, ere følgende: Regeringsforslaget vil for det første tilveiebringe det samme Indtægtsbeløb ved Loldindtægterne som hidtil, dog saaledes, at Regeringen i 1ste Mars i Modsetning til ifjor giver Afkald paa henved 300,000 Rb. efter den Beregning, som er anstillet og lagt til Grund ved Udregningen af de påagjældende Summer. Smidlectid har dette Offer af henimod 300,000 Rb. ikke meget at betyde, dels i og for sig og dels, fordi en saadan Loldreform som den, der her er Tale om, vil, naar den foretages med Omsigt og Betænsomhed, næsten altid forøge Indtægterne ganske betydelig; og denne Indtægtsforøgelse viser sig efter tidligere Erfaringer aldeles umiddelbart. Udvalget eller — jeg kan vel sige — Udvalgets Flertal faar derimod paa et andet Standpunkt i den Henseende. Udvalgets Flertal finder det ikke rigtigt, naar der skal foretages en Loldreform; saa kun at søge at tilveiebringe det samme Beløb som hidtil, og søge at faae Summen til at slaa til, saaledes at det Samme eller omtrent det Samme kommer ud; det har den Anskuelse, at enhver Loldreform bør gaa ud paa ikke blot at reformere de enkelte Sætter, men tillige paa at bringe Loldindtægterne saaledes ned, at de komme til at slaa i et mere passende Forhold til de øvrige Afgifter, og navnlig til de direkte Afgifter. Det har gjennem de senere Aar viist sig, at Loldindtægterne stige meget betydeligt Aar for Aar, medens de direkte Afgifter ere bleve staaende omtrent paa samme Standpunkt. Tilvægten er saa betydelig, at naar man sammenligner Tidrummet fra 1858—1863, de sidste 5 Aar før sidste Krig, med de sidste 5 Aar, saa er Tilvægten omtrent 80 pCt., hvorefter rigtignok er at bemærke, at man ikke fuldkommen nøie kan sige, hvor Meget Loldindtægterne være for Kongeriget i Tidrummet fra 1858—1863, efter som vi da havde Hertugdømmet med, og man derfor kun kunde sige, hvor Meget det var indkommet ved Kongerigets Loldsteder, men ikke nøiagtigt, hvor stort det i Kongeriget forbrugte Kvantum Bærer var. Smidlectid viser det sig ogsaa, naar vi

se fra 1866 til Ugangen af Finantsaaret 1872 — ja, vi kunne jo egentlig tage hele Finantsaaret 1873 med — og sammenligne dette Tidrum med det forrige, at der er en meget betydelig Tilvægt, saaledes at i det sidste Finantsaar, for hvilket der foreligger Regnskab, har Indtægten været 700,000 Rb. større, end den var efter Gjennemsnittet af de foregaaende 5 Aars, og i det sidste Finantsaar er Indtægten atter steget med omtrent 400,000 Rb. Der er ikke noget Aarsag til at antage, at denne Stigning skal gaa over til en Nedgang. Jeg vil ikke være saa dristig at paastaa, at denne Stigning vil fortsætte sig i samme Maal; thi dette beror paa Omstændigheder, som man ikke kan forudsæ; men derimod tror jeg, at det tør siges med en høj Grad af Sandsynlighed, at det Punkt af Loldindtægter, vi nu have naaet, ville vi ikke komme ned fra igjen, med mindre ganske uforudselige og ubehagelige Tilfældigheder skulle indtræde. Det er altsaa dette Beløb, som vi kunne sige, at Loldindtægterne have naaet, og som vi kunne sammentnytte med de direkte Skatter, og deri ligger en Opfordring til at undersøge om der virkelig er det rigtige Forhold tilstede, og om det er rigtigt, at de indirekte Afgifter vedblive at udgjøre et langt betydeligere Beløb end de direkte Afgifter. Dette tror jeg ikke med Højde kan siges, efter som de indirekte Afgifter ikke blive udredede i Forhold til Befolkningens Skatteevne. Der er jo virkelig kun til en meget begrænset Grad et rigtigt Forhold imellem den Maade, hvorpaa de indirekte Skatter blive udredede af Befolkningen, og Udredernes Skatteevne. Der gives en stor Mængde indirekte Afgifter, som maa udredes enten fuldstændig eller tilnærmelsesvis med samme Maal af alle eller dog de fleste Skatteydere, og paa den anden Side faar det i enhver Skatteydere's Mågt ved at indskrænke sine Fornødenheder, ved at leve taveligt, at formindste sine indirekte Afgifter, og det uaget han har en meget betydelig Indtægt. Dette er Aarsagen til, at Udvalget har troet, at vi, efter de Erfaringer, vi have haft om Loldindtægternes Stigning, maa anse det for en Pligt for Lovgivningsmagten at foretage en Nedsættelse; og dette er ikke ganske ringe Nedsættelse i dette Beløb. Den Nedsættelse, som Udvalget foreslaar, er nominelt $2\frac{1}{4}$ Million af de 7—8 Millioner, som Loldindtægterne andrage, men i Virkeligheden vil dette Beløb langt fra være saa stort; thi dersom Forslaget, saaledes som det foreligger, vedtages, ville Loldindtægterne af en meget stor Mængde Positioner utvovlsomt stige betydelig og den lavere Lold vil fremkalde en forøget Indførsel. Med Hensyn til flere Artikler har Lolden været saa høj, at den har virket enten fuldstændig eller tilnærmelsesvis som et Indførselsforbud. Naar nu Indførselen aabnes derved, at Nedsættelse sker, vil der umiddelbart fremkaldes en Forøgelse af Indtægten. Hvor stor en saadan Indtægtsforøgelse vil blive, lader sig selvsølgelig